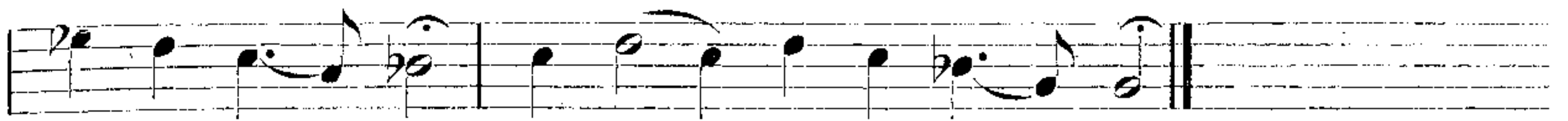

8. Ohledy a námluvy.

168.

Pod na-ší-ma o-kna-ma, pod na - ší - ma o-kna-ma roz-ma-

rýn pro-kví - tá, roz-ma - rýn pro-kví - tá.

Pod našima oknami
rozmarýn prokvítá;
chodívá k nám šohajko,
ode mňa ho pýtá.

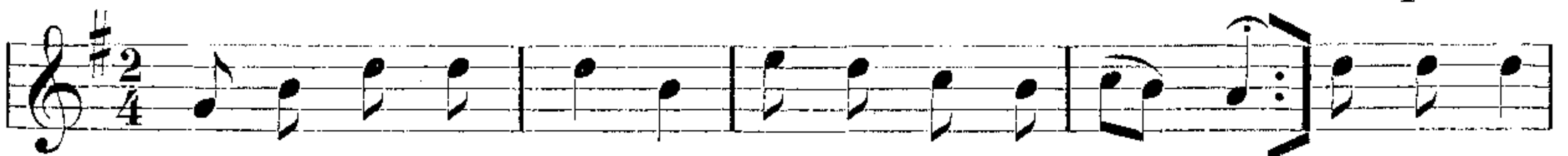
Nepýtaj ho ode mňa,
ode mňa od saméj;
lež ho pýtaj od otca,
od mamičky mojej.

Já mám takých rodičů,
co ma rádi mají,
prídi ku nám, šohajko,
oni ma ti dajú.

169.

Prostředně.

Z Lipova.

E-šče sa po - dí-vám ho-re po dě-di - ně jak ke-rá

pa-nen-ka ho-re hľa -vu zvihne, jak kerá panenka hore hlavu zvihne.

Ešče sa podívám
hore po dědině,
jak kerá panenka
hore hlavu zvihne.

Hore hlavu zvihne,
na mňa sa podívá:
Co to za šohajek,
dyž k nám nechodívá?